

PAPU (2) *sb n indecl*

a *jasne*.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (te same przykłady) – XVII w. (z Cn).

Pokarm dla małych dzieci w postaci miękkiej, gęstej masy; pappa Mącz, Cri; cibus puerorum, papa

Cn (2) :

Zwrot: »papu dać« (1): Pappare, cibum sumere, Pápkác/ pápu dziecięciu dáć. Mącz 276c.

Wyrażenie: »papu dziecięce« (1): Pappa, Pápu dziecięce/ pápka/ pokarm dziecięcy. Mącz 276c.

[Przen: Wyżywienie dziecka: A będzieli [żona] co miesiąc dziateczki rodziła, Wyjdzie mi pewnie chleba na [to] papu siła. Otwin(?)Erot 152.]

Cf 2. [PAPA], [PAPINA], PAPINEK, PAPKA

ZCh